

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. III. Voto Religiosam amplectendi vitam se obstringit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

CAPUT III.

*Voto Religiosam amplectendi vitam
se obstringit.*

IN hac dolorum corporalium, & consolationum spiritualium reciprocante varietate ad eam Albertus progressus ætatem, qua maturior esse ratio solet, secum ipse ratiocinari cœperat super statu, in quodum erat, & ingenitam animo propensionem DEO per mundi fugam serviendi sequens, de mediis cogitabat, quibus hunc finem consequi posset. Verum si comitialis horror morbi mentis obversaretur oculis, subito terrore percelleretur, eaque cogitatio ceu gladius quidam biceps, quo spes omnis illi truncabatur, cor ipsius intrabat prius, ac respirare tantum posset, quò suam repeteret ratiocinationem inveniendi media, quibus, quod animo intendebat, obtineret: subito namque representabatur ipsi difficultas illa planè insuperabilis comitialium lapsuum crebrius nec finè magno horrore iteratorum, qui se se ipsi hoc affectum malo ad obeunda
fa-

facra ministeria reddunt inhabilem, nec non aditum in quamcunque Religionem perpetuo intercludunt. Hinc omni humano destitutus auxilio ad Divinum confugit: ad istud autem certius excipiendum assiduas manantibus ubertim lacrymis fundebat orationes, in ediam insuper, ac vigilias ad propitiandum Numen addebat, atque ad Divorum patrocinium recurrebat; unde aliquando sanctum Montem, quem incolæ Bericum indigitant, spe plenus conscendit: in hujus fastigio sacrum Cœli Reginae templum [ceu Arx Urbi Vicentinae imminens] visitur omnium veneratione celeberrimum, quod quidem tum beneficia ipsius interventu à DEO impetrata, tum etiam anathemata religiosa, magnique pretii in eodem appensa testificantur.

In hunc ergo locum ubi pervenit Albertus, expiatis prius pœnitentiæ Sacramento anterioris vitæ noxis, animaque, Angelicâ dape corroboratâ, coram prodigiosâ Immaculatæ DEI-Parentis Icone prostratus in genua, cor suum sincerâ fi-

B

de

de & fiduciâ nixus hac versùs eandem effudit oratione.

Gloriosissima Angelorum in cælis jubilantium Regina, piissima mortalium in terris afflictorum consolatrix; si unquam oculos tuos, & promicantes ex istis gratiarum atque favorum radios in cor anxium, ac mærore tabescens convertisti, nunc eos, obsecro in hoc cor meum horrenda prostratum infirmitate converte: istam tametsi perlibenter patior, & ad omnes cruciatus quantumvis crudeles amore Filii tui unigeniti, Domini mei subeundos sum longè paratissimus, eam nihilominus cum graviore adhuc calamitate commutarem, dummodo non esset impedimento futura, eidem extra statum secularem in Religioso quoquam Ordine serviendi, Me quidem minimè latet, quòd meam Crucem à clementissimâ ipsius manu mihi impostam portans eum ubique sequi, illique servire possim. At verò si eandem in sæculo porto, ea quæ mihi suavis est, aliis vertetur in amaritudinem, quæve meam patienter tolerata salutem operaretur, aliis ob impatientiam, ad quam isto morbo omnibus odio-

so

so ac gravi provocarentur, occasio damnationis esse posset. Quapropter benignissima Misericordiae Mater omni cum humilitate ac reverentia supplex tibi fio per illud ineffabile gaudium, quod post immanes cruciatus & acerbissimam Dilectissimi Filii tui passionem experta es, quando impassibilem mortis & inferni Triumphatorem in caelos ascendentem vidisti, ut ab immensa illius misericordia desideratam ab hoc malo liberationem mihi impetres, nec non mihi viam in aliquam intrandi Religionem, & in eadem toto vitae meae cursu Redemptori meo servienti complanes. Quod si huius gratiae compos factus fuero, voto me coram DEO, & coram Te Gloriosissima ejus Matre obstringo, illius Religionis habitum assumendi, in qua utriusque Majestati vestrae meum obsequium magè gratum erit: non in delitiis, & commoditatibus, quales non possum, siq̄, possem, expectare in mundo nollem, sed in paupertate spiritus, & carnis mortificatione, quae mihi ab ea Congregatione subministrabuntur, cuius in gremium receptus fuero, quâsque etiam auxiliantibus vobis ultrò queram, ut respon-

*deant, immò & superent presentium crucem
dolorum meorum, neququam desiderans eos
hoc pacto declinare, sed augeri magis ad imi-
tationem cælestis Magistri mei, cujus amore
hoc corpus perpetuæ virginitati, ac pauper-
tati, cor istud, & istas manus obsequendi
studio per omne illud tempus intra claustrum
dicabo, quo in terra meum hoc servitium ipsi
gratum erit futurum.*

Hanc Alberti orationem DEI Filio in
Virginis sanctissimæ, Genitricis suæ gra-
tiam, fuisse probatam, effectus inde sub-
secutus ostendit, siquidem è terra, quam
amaris humectârat lacrymis, surgens, ita
se comperit alleviatum, ut animo, corpo-
réque liber ad quidvis arduum aggre-
diendum satis sibi videretur idoneus; ad
hæc sancta quadam lætitia perfusus cor
omnis mœroris ac doloris expers habebat
unde denuò nixus in genua Clementissi-
mo DEO, ejusque misericordissimæ
Parenti gratias infinitas
retulit.

CA.